

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 004440 13 Кж 2
Бања Лука, 15.2.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Н.А., због кривичног дјела тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката др М.М. из Бање Луке, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 004440 12 Кв 4 од 06.02.2013. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.2.2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба браниоца осуђеног Н.А., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 0044440 12 Кв 4 од 06.02.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 004440 12 Кв 4 од 06.02.2013. године одбачен је као недопуштен захтјев браниоца осуђеног Н.А. за понављање кривичног поступка признања и извршења стране судске одлуке, коју је донио тај суд дана 24.08.2010. године, под бројем 11 0 К 004440 10 Кв.

Против тог рјешења жалбу је благовремено изјавио бранилац осуђеног, адвокат др М.М. из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање или да се исто преиначи тако што ће се дозволити понављање кривичног поступка по постављеном захтјеву.

Жалба истиче приговор да је неспорно да се захтјевом тражи понављање поступка у Б.Л. из разлога што је пресуда која је призната укинута и дозвољено понављање поступка. Сматра да не може опстати пресуда која признаје пресуду која више не постоји, па је стога ваљало поновити кривични поступак на основу нове чињенице и одбити захтјев Н.А. за признање стране судске одлуке јер та страна судска одлука не постоји.

Испитујући рјешење у дијелу који се побија жалбом, у смислу одредбе члана 338. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Овај суд налази да је побијано рјешење донесено на основу правилне примјене одредаба члана 347. став 1. ЗКП РС и да његова законитост није доведена у питање жалбеним наводима. Наиме, првостепени суд је на увјерљив начин образложио да се нису стекли законски услови за понављање поступка признања и извршења стране судске одлуке у кривичним стварима обзиром да надлежни суд државе изрицања казне није донио нову пресуду након укидања ранијих пресуда, како то прописује одредба члана 71. став 4. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима. По правилном ставу првостепеног суда, кога прихвата и овај суд, нова пресуда државе изрицања казне представља услов без кога се не може поновити кривични поступак признања и извршења стране судске одлуке.

Обзиром на све напријед изнесено овај суд налази да је побијано рјешење донесено на основу правилне примјене одредаба члана 347. став 1. ЗКП РС и да његова законитост није доведена у питање аргументима жалбе, па је жалбу браниоца осуђеног ваљало, а на основу члана 337. став 3. ЗКП РС, одбити као неосновану.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић